

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 22 września 2014 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi, XI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych odrzucił pozew A. S. przeciwko (...) Przedsiębiorstwu Budownictwa (...) w Ł. o ustalenie wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

W uzasadnieniu Sąd podniósł, iż pozew podlega odrzuceniu na podstawie art. 199 § 1 pkt 3 kpc z uwagi na brak zdolności sądowej po stronie pozwanego, który został zlikwidowany jeszcze przed wniesieniem pozwu. Sąd podał, iż wskazany brak ma charakter pierwotny i nieusuwalny. W związku z tym sprawa nie może uzyskać dalszego biegu.

Z powyższym rozstrzygnięciem nie pogodził się powód.

W uzasadnieniu zażalenia podał, iż domaga się ustalenia wykonywania pracy w warunkach szczególnych w spornym okresie, który to nie mógł zostać uwidoczniony w wydanym mu świadectwie pracy z uwagi na likwidację pozwanego przedsiębiorstwa. Podniósł, iż powyższe jest nieodzowne dla potrzeb administracji państwowej, a jego twierdzenia mogą potwierdzić świadkowie, którzy zdolność sądową mają.

Z uwagi na powyższe skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i rozpoznanie jego sprawy co do meritum.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył co następuje:

Zażalenie jest niezasadne i podlega oddaleniu.

Zgodnie z treścią art. 199 § 1 pkt 3 kpc. sąd odrzuci pozew jeżeli jedna ze stron nie ma zdolności sądowej albo jeżeli powód nie ma zdolności procesowej, a nie działa za niego przedstawiciel ustawowy albo jeżeli w składzie organów jednostki organizacyjnej będącej powodem zachodzą braki uniemożliwiające jej działanie.

Oznacza to, że odrzucenie pozwu z przyczyny braku zdolności sądowej następuje zawsze, kiedy brak jej występuje po stronie powoda lub pozwanego, bądź jednocześnie po obu stronach. W przypadku osoby prawnej z brakiem tej zdolności mamy do czynienia w przypadku jej formalnej likwidacji.

W świetle wskazanego przepisu nie jest zatem możliwe prowadzenie postępowania przeciwko podmiotowi niemającemu zdolności sądowej, choćby nawet żądania, które wysuwa powód miały istotne znaczenie społeczne i były nieodzowne dla potrzeb administracji państwowej. Celem przeprowadzenia procesu cywilnego, także tego z zakresu prawa pracy jest bowiem wyegzekwowanie roszczeń. Powyższe zaś nie jest możliwe gdy podmiot ewentualnie obligowany do ich spełnienia nie istnieje.

Orzeczenie Sądu I instancji odpowiada zatem prawu.

Na marginesie jedynie wspomnieć należy, iż powyższe orzeczenie nie przekreśla szans powoda na wykazanie, że w spornym okresie pracował w warunkach szczególnych. Jeśli bowiem od wskazanego ustalenia miałoby zależeć prawo powoda do określonych świadczeń (przykładowo z ubezpieczenia społecznego), wówczas w procesie o to konkretne świadczenie będzie mógł dowodzić za pomocą wszelkich dostępnych środków dowodowych, iż ta okoliczność miała miejsce.

Z tych też względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc orzekł jak na wstępie.

Przewodnicząca: Sędziowie:

Z/ Odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem doręczyć powodowi.